

Hele denne Ordning af Forsvaret hviler altsaa paa en bestemt Styrke af det levende Værn, paa Københavns Befæstning og paa en udstrakt Benyttelse af Jernbanerne. Ophæves en af disse Faktorer helt eller delvis, uden at der skabes Erstatning, vil Forsvaret svigte paa afgørende Punkter. Nædlægges altsaa Landbefæstningen, maa der findes andre Udveje for at tilvejebringe samme Sikkerhed, som den hidtil har ydet.

I det foregaaende er udtalt, at Forsvaret af København ikke kan optages med Fordel i den Linie, der betegnes ved den nuværende Landbefæstning, men at det bør skydes saa langt frem, at Fjenden ikke kan bringe tætbefolkede Bydele under virksom Artilleriild. En Linie, der tilfredsstiller Fordringen om ved sin Afstand fra Byen at beskytte denne mod Bombardement, og som i øvrigt synes at frembyde ret gode Forhold for en Besættelse, findes i Terrainet Rungsted—Sjælsø—Furesø—Søndersø—Ledøje—Vallensbæk. For at danne sig et Begreb om, hvad en saadan Stilling vilde kræve til sin Besættelse, skal et Overslag fremsættes i store Hovedtræk.

Stillingen har følgende Udstrækning:

1)	Rungsted—Sjælsø	4,5 km
2)	Sjælsø—Furesø	4,5 —
3)	Furesø—Søndersø	3,5 —
4)	Søndersø—Ledøje—Vejlebro	19,5 —

I alt... 32 km eller ca. 4 $\frac{1}{4}$ Mil.

Som selvfølgelig Forudsætning gaar man ud fra, at hele dette Terrain afspærres fuldstændigt for Fjenden. Regner man herved, at en Bataillon kan spænde over ca. 4 km, faas følgende Opstilling af Forposter:

Strækning	1).....	1 Bataillon
—	2).....	1 —
—	3).....	1 —
—	4).....	5 Batailloner

I alt... 8 Batailloner paa Forpost.

I Reserve maa dernæst, dels som Afløsning, dels for at give Stillingen fornøden Fæstthed, som Minimum kræves det dobbelte af denne Styrke og et Artilleri, der er Fjendens overlegent, altsaa mindst 80 Kanoner. Antages endvidere som hidtil 2 Batailloner og 1 Batteri anvendt paa Amager og en passende Rytterstyrke fordelt til Ekklairering foran de enkelte Strækninger, vil det ses, at der medgaar mindst 26 Batailloner og 84 Kanoner til denne Linies Besættelse. Da der neppe vil blive budt dette Mandskab længere Marcher, kan det anses for forsvarligt at tage det af de ældre Aargange, ligesom det hverken kan anses for hensigtsmæssigt eller økonomisk udelukkende at anvende Feltartilleri i denne Stilling. Man vil nemlig fra den nedlagte Landbefæstning raade over et ikke ringe Antal Pjecer, som formentlig egne sig til Anvendelse her, ligesom noget bevægeligt Fodartilleri (f. Eks. 12 cm Haubitser) vilde være af større Nytte som Skytsreserve end Feltkanoner. Hvor meget Skyts der i alt bør opstilles, og hvor det bør anbringes, vil først kunne opgøres efter en nøjagtig Rekognoscering af Terrainet. Til Dækning af Tropper og Skyts og for at give Stillingen den fornødne defensive Styrke vil det være nødvendigt at forstærke den ved fortifikatoriske Arbejder, herunder passive Hindringsmidler. Det skal dog straks siges, at hvis man ikke allerede i Fredstid kan udføre de vigtigste af disse Arbejder, vil der ved Udbrud af en Krig sikkert ikke blive os levnet den fornødne Tid til at fuldføre dem. I denne Forbindelse skal nævnes, at de planlagte fortifikatoriske Arbejder til Forstærkning af den nuværende Landbefæstning paaregnes under Anvendelse af en betydelig civil Arbejdsstyrke at tage mindst 8 Døgn. Det er imidlertid indlysende, at Felthæren og dermed Kystforsvaret vil blive langt mere afhængigt af denne Stilling end af den nuværende Landbefæstning, paa hvilken man altid kunde repliere sig, selv om de feltfortifikatoriske Arbejder ikke var tilendebragte. Paa den foreslaaede Stilling vil man ikke med Fordel kunne gaa tilbage, før dette Arbejde er vidt fremmet, og bliver maaske derved, efter at Kystforsvaret er brudt, fristet til at indlade sig i en Kamp, der i modsat Fald kunde være undgaaet. Det vil af denne Grund ogsaa være ønskeligt at skabe Betingelser for et forstærket Kystforsvar. Dette kunde formentlig opnaas ved Anvendelsen af Haubitser, dels af mindre Kaliber, der